

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2013. április 17.*

„Közösségi védjegy — A CONTINENTAL közösségi szóvédjegy bejelentése — Feltétlen kizáró ok —
Leíró jelleg — A 207/2009/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja”

A T-383/10. sz. ügyben,

a **Continental Bulldog Club Deutschland eV** (székhelye: Berlin [Németország], képviselik kezdetben:
S. Vollmer, később: U. Rühl ügyvédek)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselet
kezdetben: S. Schaffner, később: D. Walicka, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az OHIM első fellebbezési tanácsának a CONTINENTAL szómegjelölés közösségi védjegyként történő
lajstromozása iránti kérelemre vonatkozó, 2010. június 23-án hozott határozata
(R 300/20010-1. sz. ügy) ellen benyújtott kereset tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: N. J. Forwood elnök, F. Dehousse és J. Schwarcz (előadó) bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2010. szeptember 7-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az OHIM-nak a Törvényszék Hivatalához 2010. december 17-én benyújtott
válaszbeadványára,

tekintettel a felperes levelére, miszerint nem kéri tárgyalás megtartását, valamint arra, hogy az előadó
bíró jelentése és a Törvényszék eljárási szabályzatának 135a. cikke alapján a Törvényszék úgy döntött,
hogy az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határoz a keresetről,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 2009. szeptember 7-én a felperes, a Continental Bulldog Club Deutschland eV a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.) alapján közösségi védjegybejelentést tett a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).
- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a CONTINENTAL szómegjelölés volt.
- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 31. és 44. osztályba tartozó árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban tették, az egyes osztályoknak megfelelő, következő leírással:
 - 31. osztály: „Élő állatok, nevezetesen kutyák”;
 - 44. osztály: „Kutyafelügyelet és -tenyésztés, nevezetesen kutyakölykök és tenyésztett állatok”.
- 4 2010. február 9-i határozatával az elbíráló megtagadta a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja alapján a bejelentett védjegy lajstromozását a szóban forgó áruk és szolgáltatások összessége tekintetében.
- 5 2010. március 1-jén a felperes fellebbezést nyújtott be az elbíráló határozatával szemben az OHIM előtt.
- 6 Az OHIM első fellebbezési tanácsa 2010. június 23-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) elutasította a fellebbezést arra hivatkozással, hogy a CONTINENTAL szómegjelölés az érintett áruk és szolgáltatások tekintetében leíró jellegű a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának értelmében, valamint nem rendelkezik megkülönböztető képességgel a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmében.

A felek kérelmei

- 7 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
 - helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
 - másodlagosan a Törvényszék a 44. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
 - az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.
- 8 Az OHIM azt kéri, hogy a Törvényszék:
 - utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 9 Keresetének alátámasztásaként a felperes két jogalapra hivatkozik, amelyeket a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésére, valamint ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapít.

Az első jogalapról

- 10 A felperes szerint a fellebbezési tanács tévesen jutott arra a megállapításra, hogy a CONTINENTAL szómegjelölés az érintett áruk és szolgáltatások tekintetében leíró jellegű.
- 11 Az OHIM vitatja a felperes érveit.
- 12 Emlékeztetni kell e tekintetben arra, hogy a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha „kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak”.
- 13 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja azt az általános célt szolgálja, hogy a védjegybejelentésben foglalt áruk vagy szolgáltatások jellemzőit leíró jeleket vagy adatokat mindenki szabadon használhassa (lásd a Törvényszék T-339/05. sz., MacLean-Fogg kontra OHIM [LOKTHREAD] ügyben 2007. június 12-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 27. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 14 A fentiekben foglaltakon túl, azon jeleket és adatokat, amelyeket a forgalomban a lajstromozás iránti kérelemmel érintett áruk vagy szolgáltatások jellemzőinek feltüntetésére használhatnak, a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja alkalmatlanoknak tekinti a védjegy alapvető rendeltetésének betöltésére, azaz a szóban forgó áru vagy a szolgáltatás származásának azonosítására, lehetővé téve ily módon az adott védjeggyel megjelölt áru vagy szolgáltatás vásárlója számára, hogy későbbi vásárlás alkalmával pozitív tapasztalat esetén ugyanazt válassza, illetve negatív tapasztalat esetén másikat válasszon (lásd a fenti 13. pontban hivatkozott LOKTHREAD-ügyben hozott ítélet 28. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 15 A fentiekből következően ahhoz, hogy valamely megjelölés az említett rendelkezésben kimondott tilalom alá essen, a szóban forgó árukkal vagy szolgáltatásokkal kellőképpen közvetlen és konkrét kapcsolatot kell mutatnia ahhoz, hogy lehetővé tegye az érintett vásárlóközönség számára, hogy azonnal és további gondolkodás nélkül észlelje a szóban forgó áruk és szolgáltatások, illetve azok valamely jellemzőjének leírását (lásd a fenti 13. pontban hivatkozott LOKTHREAD-ügyben hozott ítélet 29. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 16 Szintén emlékeztetni kell arra, hogy valamely megjelölés leíró jellegét egyrésről az érintett vásárlóközönség észlelésére tekintettel, másrésről az érintett áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában lehet csak megítélni (lásd a fenti 13. pontban hivatkozott LOKTHREAD-ügyben hozott ítélet 32. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 17 A fenti megállapítások fényében kell tehát megvizsgálni, hogy a felperes állításával összhangban, az OHIM megsértett-e a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontját azzal a megállapításával, hogy a bejelentett védjegyet az érintett vásárlóközönség leíróként fogja észlelni.

Az érintett vásárlóközönségről és figyelmének mértékéről

- 18 A fellebbezési tanácshoz hasonlóan (a megtámadott határozat 12. pontja) emlékeztetni kell arra, hogy a szóban forgó áruk és szolgáltatások mind az átlagos fogyasztókat általában, a kutyaügyelet iránt érdeklődő hobbiállattartókat, mind a szakmai köröket, kutyaatenyésztőket vagy állatházak működtetőit célozzák. Ami az érintett vásárlóközönség figyelmének szintjét illeti, figyelembe kell venni a fellebbezési tanácsnak a megtámadott határozata 14. pontjában található meghatározását, amely szerint ez „jelentősebb”, tekintettel arra, hogy ezen közönség különösen nagy figyelmet fordít a pedigrére, a tenyésztés módjára, valamint a kutyák jellegzetességeire, és – ezen túlmenően– azon okból kifolyólag, hogy nem naponta vásárolt árukról vagy igénybevett szolgáltatásokról van szó. Noha a felperes keresetében kizárólag „szokásos mértékben tájékozott, figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztókra” hivatkozik, meg kell állapítani, hogy nem terjeszt elő egyetlen érvet sem az érintett vásárlóközönség ilyen korlátozásának alátámasztására, amelyet mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 19 Egyebekben a Törvényszék megállapítja, hogy annak értékeléséhez, hogy a fellebbezési tanács helyesen jutott arra a következtetésre, miszerint a bejelentett védjegy leíró jellegű, figyelembe kell venni az érintett vásárlóközönség általi észlelését az Unió egészében, mivel a 207/2009 rendelet 7. cikkének (1) és (2) bekezdése alapján el kell utasítani azon közösségi védjegy lajstromozása iránti kérelmet, ahol lajstromozást kizáró ok áll fenn, akkor is ha a kizáró ok csak az Unió egy részében áll fenn. Következésképpen az elbíráló helyesen jutott arra a megállapításra, hogy az Unió minden fogyasztóját figyelembe kell venni, amely megállapítást a fellebbezési tanács is átvett megtámadott határozatának 3. pontjában.

A „continental” szó leíró jellegéről

- 20 Azt kell megvizsgálni, hogy a fellebbezési tanács helyesen jutott-e arra a megállapításra, hogy az így meghatározott érintett vásárlóközönség részéről fennáll-e közvetlen és tényleges kapcsolat a CONTINENTAL szövmegjelölés és a lajstromozási kérelemben foglalt áruk és szolgáltatások között.
- 21 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy a felperes nem vitatta a fellebbezési tanácsnak a megtámadott határozat 16. pontjában tett értékelését, miszerint a „continental” szó „olyan melléknevekre utal, mint »európai, kontinentális, nem szigettel kapcsolatos«”.
- 22 A fentiekben túl a megtámadott határozatból kiderül, többek között a 17. pontból és azt követő pontokból, hogy a fellebbezési tanács, a védjegybejelentésben szereplő kifejezés leíró jellegének megállapításakor döntő tényezőnek tekintette, hogy azt úgy fogják érteni, mint amely egy bulldog fajtát jelöl. E tekintetben különösen több honlapra, így a felperes honlapjára támaszkodott. A fellebbezési tanács lényegében úgy ítélte meg, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre annak megállapításához, miszerint a „continental bulldog” kifejezés (amelyre az említett honlapokon angol nyelven történik utalás) egy olyan kutyafajtára hivatkozik, amelyet elismert Svájcban a Schweizerische Kynologische Gesellschaft (SKG), és amelynek létrehozása és tenyésztése a felperes egyesületének célja. A fellebbezési tanács szintén hivatkozott a felperes honlapjaira annak megállapításakor, hogy egyrészt a fent említett kifejezés kiválasztására egy új kutyafajta érdekében került sor annak érdekében, hogy ez utóbbit egyértelműen el lehessen határolni az „angol bulldog” fajtától, és hogy másrészt, kitűnik, a felperes céljai között szerepelt, hogy amint a Fédération cynologique internationale (FCI) (Nemzetközi Kinológiai Szövetség) által meghatározott különböző feltételek teljesülnek, benyújtson ezen szervezethez egy, az új fajta elismerésére vonatkozó kérelmet (a megtámadott határozat 20. és 23. pontja).
- 23 A fentiekben foglaltakat követően a fellebbezési tanács arra a megállapításra jutott, hogy a „continental” kifejezés valamely kutyaatenyésztet, sőt egy bulldogfajta nevét idézi fel. Álláspontja szerint, amint egy új fajta tenyésztője e fajta nevét meghatározza, e név válik e kutyatípus nevévé. Úgy ítélte meg, hogy ez a helyzet bizonyos hasonlóságot mutat a növényfajták megnevezésének területével. A fellebbezési tanács

ezenfelül megállapította, az nem bír jelentőséggel, hogy a felperes célja „zárt körben történő tenyésztés” volt, amennyiben álláspontja szerint biológiai szempontból még olyan kutyák is, amelyek közvetlenül nem ezen tenyésztésből származnak, ezen „fajba” vagy „fajtába” tartozónak lehetnek tekinthetők. Ugyanezen okból kifolyólag a fellebbezési tanács megállapította, hogy nem bír relevanciával, hogy egyes „continental bulldog” kutya tenyésztők honlapjai a felperesre hivatkoznak (a megtámadott határozat 24–27. pontja).

- 24 Végül a fellebbezési tanács megállapította, hogy a bejelentett védjegy lajstromozását ugyancsak meg kell tagadni amennyiben a „kutyafelügyelet és -tenyésztés, nevezetesen kutyakölykök és tenyésztett állatok” szolgáltatásokat illeti, azon okból kifolyólag, hogy olyan specializálódott szolgáltatásokról van szó, amelyeket a kutyatenyésztés neve pontosabban jelöl meg (a megtámadott határozat 28. pontja).
- 25 A felperes vitatja a fellebbezési tanács megállapításait. Először is lényegében előadja, hogy a fellebbezési tanács hibát követett el, amikor a bejelentett védjegyet a „continental bulldog” kifejezéssel azonosította. Másodszor, a jogalkotó lehetővé akarta tenni a védjegyjogosultak számára, hogy a lajstromozás révén oltalomban részesíthessék a származásra utaló megjelöléseket, és ezt kifejezetten előírta az „élőállatok” vonatkozásában, hogy védjegy által nyújtott oltalomban részesüljenek. Egyebekben korábban a fellebbezési tanács már lajstromozott közösségi védjegyet az „elo” kutyafajta tekintetében. Harmadszor, a fellebbezési tanács olyan feltétlen kizáró okot vett figyelembe, amelyet nem szabályoz a közösségi védjegyjog, azaz a bejelentett megjelölés lajstromozást megelőző használata annak érdekében, hogy annak lajstromozásával szemben a felszólalás során hivatkozni lehessen azon okra, hogy a jövőben az említett megjelölés leíró jellegűvé válhat. Negyedszer a felperes előadja, hogy nem lehet analógia útján a növényfajták megnevezésének területével azonos módon eljárni, mivel ezek oltalma *lex specialis*okon alapul. E tekintetben a fellebbezési tanács a fogalmak hierarchiáját illetően szintén elkövetett hibákat. Végül a felperes előadja, hogy lajstromozás iránti kérelme nem egy létező fajtára vonatkozó védjegy lajstromozásának kísérlete.
- 26 Előzetesen a Törvényszék megállapítja, hogy a keresetből kiderül, miszerint a felperes nem vitatta bizonyos kapcsolat fennállását a „continental bulldog” kifejezés és egy „jövőbeni” kutyafajta között, azaz egy olyan fajtáról van szó, amelynek elismerési folyamata még nem zárult le. E tekintetben hivatkozni kell többek között a kérelem azon részére, amelyben a felperes előadja, hogy amennyiben az érintett vásárlóközönség meg akarna jelölni egy kutyafajtát, akkor nem a „continental” kifejezést használná, hanem a „continental bulldog” kifejezést, amit a felperes szerint az OHIM előtti eljárás során benyújtott honlapok kivonatai bizonyítanak. Ugyanezen értelemben a felperes keresetében azt állítja, hogy az említett vásárlóközönség a védjegybejelentési kérelemmel érintett szolgáltatásokra hivatkozva a „»Continental Bulldog« klub általi felügyeletre és tenyésztésre” gondolna”. Ezen állításokat csak alátámasztja a felperesnek a keresetében a második jogalapra vonatkozóan tett kijelentése, amely szerint a szóban forgó védjegy lajstromoztatásának kérelmével a felperesnek az volt a célja, hogy „magát megkülönböztesse a többi bulldogtenyésztő egyesülettől, amelyek hosszú távon új fajta létesítését tűzték ki célul”, mint többek között az Allgemeiner Club für Englische Bulldogs eV, a Bulldog Club für American Bulldogs vagy az Internationaler Klub für Französische Bulldoggen eV (IKFB).
- 27 Ezen túlmenően keresetében a felperes a „continental bulldog” kifejezést használja, amikor valamely kutya különös pedigréjére hivatkozik, ezzel igazolva, hogy ez utóbbi „zárt körben történő tenyésztésből” származik. A felperes szerint ezen kifejezés így lehetővé teszi a kutya származásának és genealógiájának megjelölését.
- 28 Mindazonáltal a felperes lényegében azt állítja, hogy valamely kutyafajta elismerésének folyamata olyan szervezet által, mint az FCI évtizedekig tarthat, anélkül hogy szükségszerűen eredményre vezetne, és mindenesetre a „continental” szó és nem a fent hivatkozott kifejezés tárgya a közösségi védjegy lajstromozása iránti kérelemnek.

- 29 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy kiderül ténylegesen a különböző honlapok kivonataiból, amelyekre a fellebbezési tanács utalást tett a megtámadott határozatban, többek között a 3. pontban és a 19–22. pontban, hogy a „continental bulldog” kifejezés megjelölhet egy olyan kutyafajtát, amelyet legalább Svájcban elismer nevezetesen az SKG egyesület. Ezen túlmenően, mivel az említett elismerés 2004-ből származik, „hivatalosnak” tekinthető.
- 30 Másodszor szintén az említett honlapok kivonataiból következik, hogy a „continental bulldog” elnevezésű kutyák tenyésztői úgy tekintenek ezen kutyákra, mint egy olyan „tényleges” kutyafajta tagjaira, amely folyamatosan fejlődik, vagy legalábbis úgy tűnik, folyamatos fejlődésben van. Az új kutyafajta egységes jellemzőivel rendelkező, az „English bulldog” elismert fajtához hasonló új svájci fajta, az említett honlapokon található tájékoztatás szerint „az egészséget és az ellenállóképességet” illetően „javulást” mutat. Ezenfelül a fent hivatkozott kifejezést a hivatkozott kivonatokban egyaránt használják a „kutyatenyésztés” szolgáltatások megjelölésére.
- 31 Harmadszor meg kell állapítani, hogy a honlapok a fenti tenyésztők különböző elérni kívánt célkitűzései mellett megemlítik „[a fajta] FCI általi elismerését” (a megtámadott határozat 3. pontjának vége, a legutolsóként hivatkozott honlap).
- 32 Ezt követően emlékeztetni kell arra, hogy egyrészt – amint az már korábban megállapításra került – a lajstromozás iránti kérelmek vizsgálatának nem szabad a minimumra korlátozódnia, hanem szigorúnak és teljes körűnek kell lennie annak érdekében, hogy megakadályozza, hogy védjegyek indokolatlanul lajstromozásra kerüljenek, valamint a jogbiztonság és a gondos ügyintézés alapján biztosítsa, hogy ne kerüljenek lajstromozásra olyan védjegyek, amelyek használatát a bíróságok előtt eredményesen kifogásolni lehet (lásd e tekintetben a Bíróság C-104/01. sz. Libertel-ügyben 2003. május 6-án hozott ítéletének [EBHT 2003., I-3793. o.] 58. és 59. pontját).
- 33 Másrészt a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti bejelentés OHIM általi elutasításának nem feltétele, hogy az adott védjegyet alkotó jeleket vagy adatokat a bejelentés időpontjában ténylegesen használják a bejelentésben felsorolt áruk vagy szolgáltatások, illetve jellemzőik leírására. Elegendő – mint ez a rendelkezés szövegéből is kitűnik –, ha ezek a jelek vagy adatok alkalmasak az ilyen használatra. Meg kell tagadni valamely szömegjelölés lajstromozását akkor is, ha annak legalább egyik lehetséges jelentése az érintett áruk vagy szolgáltatások egyik jellemzőjét jelöli meg (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-191/01. P. sz., OHIM kontra Wrigley ügyben 2003. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2003., I-12447. o.] 32. pontját).
- 34 Jelen esetben a fent hivatkozott ítélkezési gyakorlat alkalmazásának érdekében meg kell állapítani, hogy a honlapok öt kivonatából kettő, amelyeket az elbíráló figyelembe vett, és amelyekre a fellebbezési tanács is hivatkozik a „continental” szó észlelésének értékelésekor, olyan domain név alatti honlapról származik, amelynek a „.ch” betűszó a végződése, azaz elsősorban a svájci vásárlóközönséget célozza. Márpedig, mivel a Svájci Államszövetség nem tagja sem az Uniónak, sem az Európai Gazdasági Térségnek (EGT), el kell végezni ezen bizonyítékok relevanciájának értékelését a védjegy leíró jellegének a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti elemzése keretében.
- 35 E tekintetben egyrészt ki kell emelni, hogy a 207/2009 rendelet, mialatt „EGT vonatkozású szöveg”, (2) preambulumbekzdésének megfelelően egy olyan eszközt képez, amelynek célja a gazdasági tevékenységek harmonikus fejlődésének előmozdítása a „Közösségen belül”, többek között a védjegy segítségével, lehetővé téve a vállalkozások számára áruik vagy szolgáltatásaik azonosítását a határok figyelembevétele nélkül. Olyan közösségi védjegyrendszert alkot, amelyben a védjegyek „egységes oltalmat élvez[nek], a Közösség területének egészére kiterjedő hatá[llyal]”.
- 36 Másrészt a 207/2009 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerint „az (1) bekezdést akkor is alkalmazni kell, ha a kizáró ok csak a Közösség egy részében áll fenn”.

- 37 Ekképpen, mivel a bejelentett védjegy esetleges leíró jellegét az Unió érintett vásárlóközönsége tekintetében kell értékelni, az olyan államból származó bizonyítékokra vonatkozó megfontolások, amely nem tagja az Uniónak, csak annyiban relevánsak, amennyiben közvetlen hatással vannak az említett vásárlóközönség észlelésére.
- 38 Ilyen körülmények mellett a Törvényszék megállapítja először is, hogy még az Unió fogyasztói is hozzáférhetnek a fenti 34. pontban hivatkozott „ch” betűszóval végződő domain névhez kapcsolódó honlapokhoz, és többek között a keresőmotorokon keresztül történő különböző keresések során, amelyek a kutyafajtákra vagy különösen a bulldogokra irányulnak. Ekképpen az ilyen honlapokra nem lehet úgy tekinteni, mint amelyek nem bírnak relevanciával az érintett vásárlóközönségnek a bejelentett védjegyet képező szó jelentése megértésének értékelése során.
- 39 Ezt követően meg kell állapítani, hogy az elbíráló, majd a fellebbezési tanács által tekintetbe vett honlapok között háromnak a domain neve „.de” betűszóval végződik, és ennek megfelelően elsősorban a német vásárlóközönséget célozza. Ezen három honlap vizsgálata lehetővé teszi annak megállapítását, hogy lényegében a fenti 29–31. pontban említett releváns utalások összességét tartalmazzák és, különösen hivatkoznak arra, hogy a „continental bulldog” fajta Svájcban az SKG által elismerésre került, amely kapcsán az is említésre kerül, hogy ez utóbbi szervezet tagja az FCI-nek. Ezen túlmenően a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 20. pontjában egyaránt hivatkozik a felperes egyik honlapjának egyik kivonatára, amely domain neve az „.eu” betűszóra végződik, azaz az Unió érintett vásárlóközönségének egészéhez fordul. Ez utóbbi lényegében részletes információkat tartalmaz a „continental bulldogként” meghatározott kutyák specifikus jellemzőiről.
- 40 Következésképpen a fellebbezési tanács helyesen állapította meg a lajstromozás iránti kérelemnek a fenti 32. pontban hivatkozott Libertel-ítéletnek megfelelő szigorú és teljes körű vizsgálata során, hogy mind Németországban, mind az Unió többi részén a „continental bulldog” kifejezést egy Svájcban elismert kutyafajta megjelölésére használhatták már a lajstromozás iránti kérelem benyújtásakor, legalábbis az érintett vásárlóközönség szakemberekből álló része, mint a kutyatenyésztők vagy állatházak működtetői.
- 41 Ugyanis e vonatkozásban tekintetben kell venni ezen vásárlóközönség magasabb figyelmi szintjét, valamint tudományos és nyelvi ismereteit. E közönségre pedig úgy kell tekinteni, mint amely tud az új kutyafajta elismerésének és az illetékes szervezetek előtti eljárásoknak az új fejleményeiről. Ki kell emelni azt is, hogy a kutyafajta „hivatalos” elismerése Svájcban, amelyre a német és az európai honlapok egyaránt hivatkoznak, már 2004-ben megtörtént, azaz már öt évvel a közösségi védjegy lajstromozása iránti kérelem benyújtásának időpontja előtt. Ezen túlmenően meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács által hivatkozott német, egyes esetekben angol nyelvű honlapok még mindig tartalmazzák olyan kutyákról készült fényképeket, amelyek az új fajtához tartoznak, ezen fajta neve mellé illesztve, amely megkönnyíti az említett kutyák és a „continental bulldog” kifejezés közötti kapcsolat észlelését. Következésképpen ésszerű úgy vélni, hogy a „continental bulldog” fajta tényleges létezésére, valamint az említett kutyák tenyésztésének állandó fejlődését célzó tenyésztők tevékenységére vonatkozó információk széles körben terjesztésre kerültek a szóban forgó szakemberek körében.
- 42 Következésképpen a Törvényszék megállapítja, hogy hatástalanok a felperes azon állításai, amely szerint az új fajtának az FCI előtti elismerése nem volt „kész tény” a közösségi védjegy lajstromozása iránti kérelem benyújtásának időpontjában, hogy egyébként nem került megállapításra hogy adott esetben egy ilyen célból a szövetséghez benyújtott kérelem szükségszerűen az elismerést fogja eredményezni és végül, hogy mindazonáltal valamely fajta végleges elismerésének folyamata több évet is igénybe vehet. Ugyanis, függetlenül azon kérdéstől, hogy a szóban forgó fajtát az FCI el fogja-e ismerni, a többi tényállási elem, amelyekre a fellebbezési tanács hivatkozott, többek között az SGK általi elismerés, valamint a hivatkozott honlapokon található, a „continental bulldog” kutya jellemzőinek leírására

vonatkozó információk, a jelen esetben olyan bizonyítékokat képeznek, amelyek elégségesek azon következtetés levonásához, hogy az érintett vásárlóközönségnek legalább egy része úgy tekint a „continental bulldog” kifejezésre, mint amely egy kutya fajtára utal (lásd a fenti 40. pontot).

- 43 Ami a felperes arra irányuló állítását illeti, miszerint a kutyaajtát mindenestre az egész fenti kifejezés megjelöli, és nemcsak annak első szava, terjedelmét az állandó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően kell megvizsgálni, amely szerint valamely megjelölés leíró jellegét egyrészt az érintett vásárlóközönség által a megjelölésnek tulajdonított értelem szempontjából, másrészt az érintett áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában lehet csak megítélni (lásd a fenti 16. pontot).
- 44 E tekintetben meg kell állapítani, hogy abban az esetben, ha a szóban forgó bejelentett védjegy lajstromozásra kerül, az érintett vásárlóközönség azt elsősorban olyan körülmények között észlelné, ahol vagy az „élő állatok, nevezetesen kutyák” árukat vagy a „kutyafelügyelet és -tenyésztés, nevezetesen kutyakölykök és tenyésztett állatok” szolgáltatásokat jelöli. Ilyen összefüggésben a tájékozott, a területet ismerő szakemberekből álló vásárlóközönség részére, amely jártas a kutyaajták elismerésének rendszerében, a „continental” kifejezés közvetlenül és gondolkodás nélkül úgy kerül észlelésre, mint amely a „continental bulldog” fajtákra utal, azaz mint amely leírja a szóban forgó árukat és szolgáltatásokat, vagy azok jellemzőit. Egyaránt meg kell állapítani, hogy még egyes hobbiállattartók is ebben az értelemben értenék a „continental” szót, többek között akkor, amikor ugyanezen fajtahoz tartozó kutyák számára felügyeleti szolgáltatásokat keresnek, vagy amikor egy bulldog fajtájú kutya vásárlására készülnek. Ugyanis, ahogyan a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 35. pontjában megállapította, ésszerű feltételezni, hogy a hobbiállattartók vagy a kutyák potenciális vásárlói általánosságban ismerik azt a kutyaajtát, amelyet meg kívánnak vásárolni.
- 45 A felperes állításával szemben nem került az sem bizonyításra, hogy az érintett közönség nem értené anélkül, hogy a „faj” megjelölésre kerülne, hogy milyen fajta kutyákról van szó, amikor olyan kifejezésekkel találja magát szemben, mint „jack russel terrier”, „airedale terrier”, „cocker spaniel” vagy mint jelen esetben „continental bulldog”. Ugyanis a fenti körülmények során, amelyekben a közönség találkozik a „jack russel”, „airedale”, „cocker” vagy „continental” kifejezésekkel, egyértelműen megkönnyítik ezen közönség számára, hogy elégségesen közvetlen kapcsolatot hozzon létre ezen kifejezések és a szóban forgó kutyaajták között.
- 46 A fentieket még azzal kell kiegészíteni, hogy míg a „continental” szónak számos jelentése van, ahogyan az megállapításra került a fenti 21. pontban, ezen körülmény nem tekinthető olyannak, mint amely lehetetlenné vagy nehezebbé teszi az érintett vásárlóközönség számára, hogy kapcsolatot hozzon létre a szó egyik lehetséges jelentése és a szóban forgó, „continental bulldog” fajta megjelölése között. Különösen, mivel a megtámadott határozatban hivatkozott honlapok kivonataiból kiderül, hogy az új fajta elnevezésére pontosan azért került sor, hogy megkülönböztesse magát a nagyon jól ismert „English bulldog” fajtától, a szakemberekből álló vásárlóközönség legalább egy része, amelynek ezen a területen fennálló szaktudását, valamint nyelvtudását figyelembe kell venni, észlelheti a „continental” és az „English” közötti terminológiai ellentétet, és annál könnyebben felismerheti az új kutyaajtára való utalást a védjegyet képező szóban, amely kutyák, valamint kutyafelügyelet és -tenyésztés megjelölését célozza. Ilyen körülmények között mint irreleváns el kell utasítani a felperes azon érvét is, amely szerint a fellebbezési tanács nem megfelelően alkalmazta az állatok, fajták, fajuk megjelölésére vonatkozó fogalmak hierarchiáját, vagy azokat összemosta.
- 47 Szintén nem megalapozott a felperes azon állítása, miszerint a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor hasonlóvá tette valamely kutyaajtát új neve meghatározásának körülményeit valamely növényfajta megnevezésével, hiszen a felperes többek között azt állította, hogy a kutyaajták elismerésének rendszeréért, amelyben részt vesznek vagy részt kívánnak venni a „continental bulldog” kutyatenyésztéshöz tartozó kutyák tenyésztői, olyan magánszervezetek felelősek, amelyek aktusai nem bírnak kötelező jogi erővel, a nemzeti vagy európai jogalkotók által biztosított védelmi vagy elismerési rendszer hiányában.

- 48 Ugyanis – anélkül, hogy szükségessé válna nyilatkozni a növényfajta-oltalmi rendszer és a jelen esetben fennálló rendszer esetleges hasonlóságairól –, elég azt megállapítani, hogy kitűnik a felperes állításaiból és azon bizonyítékokból, amelyekre a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban hivatkozott, hogy mind az egyes nemzeti vagy nemzetközi kinológiai szövetségeket, mint az SKG vagy az FCI, mind az ezen szervezetek által elismert kutyafajtákat tiszteli sok hivatásos vagy amatőr kutyatenyésztő.
- 49 E tekintetben egyrészt maga a felperes is hivatkozik keresetében a fenti szervezetek által elismert számos kutyafajtára. Másrészt azon honlapok, amelyekre a fellebbezési tanács a megtámadott határozatában hivatkozik, jogilag megkövetelt módon lehetővé teszik annak megállapítását, miszerint a „continental bulldog” kutya tenyésztői bizonyos jelentőséget tulajdonítanak ezen fajta említett szervezetek általi elismerésének, amennyiben először is az SKG általi elismerésre, mint „hivatalosra” hivatkoznak, másodszor felhívják arra a figyelmet, hogy ezen szervezet tagja az FCI-nek, harmadszor hivatkoznak az „»FCI« bíró”, nevezetesen M. N, előtt annak érdekében lefolytatott, reprodukciós képességre vonatkozó vizsgálatokra, hogy valamely kutyát a szóban forgó fajta szempontjából relevánsnak tekintsenek, és végül felhívják a figyelmet a „nem csekély” jelentőségre, amit a kutyafajta FCI általi elismerése jelent.
- 50 Ugyanebben az értelemben a felperes által az FCI általi viszonylag stabil taxonnal rendelkező fajta elismerési eljárására vonatkozó „nehézségekre”, valamint azon időtartamra tett különböző hivatkozásokat, amely a végleges döntésig eltelik, újból meg kell említeni mint további elemeket, hiszen bizonyítják, hogy a kinológiai szövetségek által lefolytatott, kutyafajták elismerésére irányuló eljárásokat az érintett vásárlóközönség vagy hivatalosoknak tekinti, vagy elégségesen hivatalosnak ahhoz, hogy azoknak tényleges értéket tulajdonítson, amelyet a Törvényszék nem hagyhat figyelmen kívül a bejelentett védjegy leíró jellegének értékelésekor. Ugyanis ezen hivatkozások egyértelművé teszik az említett eljárásoknak tulajdonított jelentőséget.
- 51 Ilyen körülmények között pusztán mesterséges lenne a kutyafajták olyan szervezetek, mint az SKG vagy FCI általi elismerése hatásának értékelését kizárólag a nemzeti vagy európai jog által előírt lehetséges „kötelező erejű” joghatások alapján elvégezni, ahogyan azt a felperes javasolni látszik, anélkül egyébként, hogy bizonyítaná jelen esetben az ilyen joghatások hiányát. Épp ellenkezőleg, a fellebbezési tanácsnak, és határozata ellen benyújtott kereset esetén a Törvényszéknek kell, a fenti 16. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján, értékelni, hogy a jelen esetben a bejelentett „continental” szót mint védjegyet hogyan is észleli ténylegesen az érintett vásárlóközönség, egy ilyen vizsgálat szükségessé teszi e tekintetben a releváns elemek összességének vizsgálatát, amely magában foglalhatja olyan helyzetek tekintetbevételét, ahol az észlelést befolyásolja az a tény, hogy az említett vásárlóközönség figyelembe vesz bizonyos körülményeket és félhivatalos információkat, anélkül hogy azok joghatásaival foglalkozna. E tekintetben ki kell azt is emelni, hogy különösen az egyesületi vagy a hobbi-, valamint sportágazatban nem szokatlan egyes nem állami, egyesületi aktusok bizonyos fokú elismerése. Márpedig jelen esetben, az előző két pontban, valamint a fenti 26. pontban felidézett elemek elegendő mértékben bizonyítják, hogy a szóban forgó egyes kinológiai egyesületek aktusai, így a kutyafajták elismerésére vonatkozóak, tényleges hatással bírhatnak az érintett ágazatban a releváns vásárlóközönség észlelésére.
- 52 Ily módon el kell ismerni, hogy miután lezárásra került a fenti egy vagy több egyesület által lefolytatott, valamely kutyafajtára vonatkozó elismerési eljárás, ezen fajta neve általános értelemben jelöli meg az ezen fajtához tartozó kutyákat, legalábbis az érintett vásárlóközönség egy részének felfogása szerint.
- 53 Tekintettel a fentiekben foglaltakra és figyelembe véve a fenti 33. pontban hivatkozott OHIM kontra Wrigley ügyben hozott ítéletet, amely szerint a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján valamely szómegjelölés lajstromozását akkor is meg kell tagadni, ha legalább egy lehetséges jelentése leírja az érintett áruk vagy szolgáltatások valamely jellemzőjét, meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács nem követett el hibát, amikor arra a megállapításra jutott, hogy a „continental”

szóból álló bejelentett védjegyet az érintett közönség úgy fogja közvetlenül érteni, mint a bulldog fajta leírását, vagy, ami az érintett szolgáltatásokat illeti, arra utaló pontos meghatározást, hogy a szolgáltatások az ugyanezen fajtához tartozó kutyákra vonatkoznak.

- 54 A felperes többi állítása ezen megállapítást nem tudja megcáfolni.
- 55 Elsősorban a jelen körülmények között, mint irrelevánsat el kell utasítani először is a felperes arra irányuló érvét, hogy a jogalkotónak éppen az volt célja, hogy lehetővé tegye a lajstromozott védjegyek jogosultjai számára, hogy javukra oltalomban részesítsenek eredetmegjelöléseket; másodszor el kell utasítani azon érvet, miszerint a jogalkotó kifejezetten lehetővé tette, hogy az „élőállatok” védjegyhez fűződő oltalomban részesüljenek, és harmadszor el kell utasítani azon érvet, miszerint valamely állatot oltalomban részesítő lajstromozott védjegy, a rendelkezésekkel összhangban, csak olyan állatok megjelölésére használható, amely az említett oltalom tárgyát képező tenyészetből származik, továbbá, hogy ő maga is kutyatenyészetét „zárt körben” kívánta tartani.
- 56 Ugyanis meg kell állapítani először is, hogy a 207/2009 rendelet (7) preambulumbekkezdésével együttesen értelmezett 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja egy olyan, a rendelet célkitűzésének elérését szolgáló, a jogalkotó által pontosan előírt kivételt képez, amely többek között a (2), (3) és (8) preambulumbekkezdéseire tekintettel lehetővé teszi a vállalkozások és más jogosultak számára, hogy áruikat és szolgáltatásaikat a közösségi védjegy útján beazonosítsák, és ezáltal garantálják többek között az eredetüket.
- 57 Másodszor, mialatt általánosságban nem kizárt, hogy bizonyos feltételek mellett az „élőállatok” közösségi védjegy útján ténylegesen oltalomban részesüljenek, amit egyebekben az OHIM sem vitat, ugyanakkor jelen esetben kizárólag az a kérdés merül fel, hogy a fellebbezési tanács helyesen utasított-e el egy létező kutyafajtát megjelölő kifejezésre vonatkozó lajstromozás iránti kérelmet. Márpedig, ahogyan az értékelésre került a fenti 20–53. pontban, a jelen eset különleges körülményei között – amely többek között abból állt, hogy a szóban forgó kutyafajta 2004-ben Svájcban már elismerésre került, és ahogyan az a megtámadott határozatban hivatkozott különböző honlapokból kiderül, a „continental bulldog” kutyák oly módon jelennek meg az érintett vásárlóközönség előtt, mint amelyek egy önálló fajta tagjai – a fellebbezési tanács nem követett el hibát, amikor arra a megállapításra jutott, hogy a „continental” szó a szóban forgó áruk és szolgáltatások tekintetében leíró jellegű.
- 58 Harmadszor a felperes azon állítását illetően, miszerint tenyésztete „zárt körben történő tenyésztés”, amelynek következtében csak azon kutyákat jelölhetné meg a jövőben lajstromozott közösségi védjegy, amelyeknek a pedigreje bizonyítja, hogy az említett tenyészetből származnak, meg kell állapítani, hogy ez a fellebbezési tanács megállapításain nem kerekedhet felül azon okból, hogy a szóban forgó kutyafajtát az SKG elismerte, és hogy több honlap a „continental bulldog” megjelölésű kutyákra úgy hivatkozott, mint amelyek egy új fajtához tartoznak. Ezen elemek lehetővé teszik jogilag megkövetelt módon annak megállapítását, hogy az érintett vásárlóközönség legalább egy része közvetlen kapcsolatot teremt az említett kifejezés és a szóban forgó fajta között, függetlenül a felperes esetleges „zárt” jellegű tenyésztetétől.
- 59 Ezen túlmenően, amennyiben azon döntés, miszerint a tenyésztés „zárt körben” történjék, vagy nyitásra kerüljön sor, maguknak a tenyésztőknek a döntési körébe tartozik, ezen helyzet rokon a forgalmazás különleges feltételeire vonatkozókhöz, amelyek az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a védjegyjogban nem minősülnek relevánsnak, mivel változhatnak az időben és ezen védjegyek jogosultjainak szándékának megfelelően (lásd értelemszerűen a Törvényszék T-99/06. sz., Phildar kontra OHIM – Commercial Jacinto Parera (FILDOR) ügyben 2009. szeptember 23-án hozott ítélet [az EBHT-ban nem tették közé] 68. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 60 Noha ezen ítélkezési gyakorlat kialakítására a viszonylagos kizáró okokkal kapcsolatos eljárások összefüggésében került sor, értelemszerűen alkalmazandó a feltétlen kizáró okok esetén is. Ugyanis e tekintetben ki kell emelni, hogy a fent hivatkozott ítélkezési gyakorlat kialakítása abból az elvből indult ki, hogy az összetéveszthetőség vizsgálata, amelyet az OHIM fórumainak el kell végeznie a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján, „a jövőre” vonatkozik, általános célt követ, mégpedig azt, hogy ne álljon fenn a veszélye annak, hogy az érintett vásárlóközönség téved a szóban forgó áruk kereskedelmi származása tekintetében. Következésképpen ezen vizsgálat nem függhet a védjegyjogosultak megvalósított vagy meg nem valósított, és természeténél fogva szubjektív kereskedelmi szándékaitól (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-147/03. sz., Devinlec kontra OHIM - TIME ART (QUANTUM) ügyben 2006. január 12-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-11. o.] 104. pontját).
- 61 Márpedig a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja, amely azt az általános célt szolgálja, hogy a védjegybejelentésben foglalt áruk vagy szolgáltatások jellemzőit leíró jeleket vagy adatokat mindenki szabadon használhassa (lásd a fenti 13. pontot), lehetőséget ad a jövőre néző vizsgálatnak, amely a védjegyként bejelentett jelek vagy adatok leíró jellegére vonatkozik, ahogyan az a fenti 33. pontban hivatkozott OHIM kontra Wrigley ügyben hozott ítéletből kiderül. Meg kell állapítani, hogy egy ilyen vizsgálat szintén nem függhet szubjektív módon a védjegybejelentők kereskedelmi szándékaitól, mint amilyen a felperes szándéka a „zárt körben történő tenyésztésre” vonatkozóan.
- 62 Ezen összefüggésben el kell utasítani mint megalapozatlant a felperes arra irányuló érvét, hogy még ha fenn is állna a „continental” fogalom esetén a rendelkezésre állás követelménye, mindenki jogosult lenne szabadon használni az említett kifejezést valamely kutya, úgy mint a „continental bulldog” megjelölésére, amennyiben ezen kutya ténylegesen ezen fajtához tartozik, azaz olyan kutyáról van szó amely a szóban forgó „zárt körben történő tenyésztésből” való származást igazoló pedigrével rendelkezik. Ugyanis meg kell állapítani, hogy a bejelentett védjegy lajstromozása lehetővé tenné a felperes számára, miközben a szóban forgó kutyafajtát egy vagy több érintett szervezet elismerte, hogy éljen a 207/2009 rendelet, és többek között a 9. és azt követő cikkeket által nyújtott kizárólagos jogokkal, amelyekre azon harmadik személyekkel szemben hivatkozni lehet, akik engedély nélkül a kereskedelmi forgalomban használni kívánják az említett közösségi védjegyet.
- 63 Másodsorban, ami a felperes azon érvét illeti, hogy a közösségi védjegyként lajstromoztatni kívánt megjelölés lajstromozás előtti minden használata nem ütközhet ezen lajstromozásba, továbbá nem alapozhatja meg a jövőre nézve az említett megjelölés leíró jellegét, szintén el kell utasítani. Ugyanis annak értékelése, hogy a védjegybejelentésnél korábbi elemek, legyen szó akár korábbi nemzeti lajstromozásokról vagy egyéb elemekről, milyen hatással lehetnek a bejelentett védjegy lajstromozhatóságára a 207/2009 rendelet 7. cikkében foglalt okokat illetően a szóban forgó eset konkrét körülményeitől függ (lásd értelemszerűen a Törvényszék T-158/06. sz., Adobe kontra OHIM (FLEX) ügyben 2008. október 23-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 52. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Márpedig a jelen esetben, ellentétben a felperes állításával, nem a fellebbezési tanács által alkalmazott, a közösségi védjegy jog által nem szabályozott új feltétlen lajstromozást kizáró okról van szó, hanem kizárólag a releváns elemek összességének az annak értékeléséhez való figyelembevételéről, hogy a bejelentés időpontjában a szóban forgó megjelölés érintett vásárlóközönség általi észlelése hogyan valósult meg.
- 64 Harmadsorban, ami a felperes azon érvét illeti, amely szerint neki nem volt célja létező fajta tekintetében lajstromoztatni egy védjegyet, elégséges hivatkozni a fenti 40. és 41. pontra, ahol megállapításra került, hogy az érintett fogyasztók egy része már a védjegybejelentés időpontjában az új kutyafajtára történő utalásként észlelte a „continental bulldog” kifejezést és a későbbiekben a szóban forgó áruk és szolgáltatások tekintetében használt „continental” fogalmat.
- 65 Végül, negyedsorban, ami a felperes azon érvét illeti, amely szerint az OHIM lajstromozási gyakorlata a múltban eltért, és az OHIM többek között az „elo” kutyafajta tekintetében lajstromozott közösségi védjegyet, meg kell jegyezni, hogy kétségtelen, hogy az OHIM köteles a hatáskörét az uniós jog

általános elveivel – így az egyenlő bánásmód elvével és a gondos ügyintézés elvével – összhangban gyakorolni. E két utóbbi elvre tekintettel az OHIM a közösségi védjegybejelentés vizsgálata keretében köteles figyelembe venni a hasonló kérelmekre vonatkozóan már meghozott határozatokat, és különösen figyelmesen kell megvizsgálnia azt a kérdést, hogy ugyanúgy kell-e határoznia, vagy sem (a C-51/10. P. sz., Agencja Wydawnicza Technopol kontra OHIM ügyben 2011. március 10-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-1541. o.] 73. és 74. pontja).

- 66 Következésképpen az egyenlő bánásmód elvét és a gondos ügyintézés elvét össze kell egyeztetni a jogszerűség tiszteletben tartásával. Végeredményben a jogbiztonságon, közelebbről a gondos ügyintézésen alapuló indokok miatt a védjegybejelentések vizsgálatának szigorúnak és teljes körűnek kell lennie a védjegyek indokolatlan lajstromozásának megakadályozása érdekében. Ezt a vizsgálatot minden egyes konkrét esetben el kell végezni. Ugyanis valamely megjelölés védjegyként való lajstromozása az adott eset ténybeli körülményei keretében alkalmazandó olyan sajátos szempontoktól függ, amelyek annak ellenőrzésére szolgálnak, hogy a szóban forgó megjelölésre nem vonatkozik-e valamely kizáró ok (lásd a fenti 65. pontban hivatkozott Agencja Wydawnicza Technopol kontra OHIM ügyben hozott ítélet 75. és 77. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 67 Márpedig az ügy alapjául szolgáló helyzettől eltérően, nem került bizonyításra, hogy a felperes által hivatkozott ügyben az „elo” fajtát az SKG vagy más hasonló kinológiai szervezet elismerte volna, sem az, hogy az érintett fogyasztók tudomására hozták mint teljes egészében új kutyafajtát. Ilyen körülmények között a felperes jogszerűen nem támaszkodhat az OHIM fent hivatkozott korábbi határozatára – amely egyébként egy eltérő védjegybejelentésre vonatkozott – annak bizonyításaként, hogy a megtámadott határozat jogellenes.
- 68 Szintén el kell utasítani mint irrelevánsat a felperes által a „continental” szót vagy csak kizárólag ezt a szót tartalmazó egyéb védjegyekre történő utalásokat, amelyekre vonatkozóan a felperes keresetéhez kivonatokat csatolt, és amelyek többek között olyan védjegyeket érintenek, amelyekkel ellátott áruk és szolgáltatások a jelen ügybelitől eltérnek, sőt egyesek ábrás védjegyek, ennél fogva a jelen ügybeli védjeggyel nem összehasonlíthatóak.
- 69 A fenti megállapítások összességére tekintettel meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács nem követett el hibát annak megállapításakor, hogy a „continental” szó a szóban forgó áruk és szolgáltatások tekintetében leíró jellegű a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében.
- 70 Következésképpen az első jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A második jogalapról

- 71 Miként az a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdéséből következik, valamely megjelölés már abban az esetben sem lajstromozható közösségi védjegyként, ha a felsorolt feltétlen kizáró okoknak csak egyike áll fenn (lásd a Törvényszék T-487/09. sz., ReValue Immobilienberatung kontra OHIM (ReValue) 2011. június 28-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 80. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot), jelen esetben a felperes által hivatkozott, a rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértéséből eredő második jogalap vizsgálatára nincs szükség.
- 72 Végezetül az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, ha valamely védjegy a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében leíró jellegű az áruk vagy szolgáltatások jellemzőit illetően, ennél fogva szükségszerűen nem alkalmas a megkülönböztetésre ugyanezen áruk vagy szolgáltatások tekintetében ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében (lásd a fenti 71. pontban hivatkozott ReValue-ügyben hozott ítélet 81. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 73 E körülményekre tekintettel a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított második jogalapnak semmiképpen nem lehet helyt adni.
- 74 Ennélfogva a kereset egészét el kell utasítani.

A költségekről

- 75 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes peresztes lett, az OHIM kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A keresetet elutasítja.**
- 2) A Continental Bulldog Club Deutschland eV-t kötelezi a költségek viselésére.**

Forwood

Dehousse

Schwarcz

Kihirdetve Luxembourgban, a 2013. április 17-i nyilvános ülésen.

Aláírások